

bpost

PB-PP | B-35036
BELGIE(N) - BELGIQUE

Afgiftekantoor 9450 Haaltert

Daens vandaag

Priester Daensfonds vzw

P.12

Herdenkingsweekend Advocaat Aloïs De Backer

Opinieblad voor een warme samenleving

Tijdschrift van het Priester Daensfonds ■ 48ste jaargang nr. 3 - 2024 ■ Driemaandelijks tijdschrift
Toelatingsnummer 3775 ■ Erkenningsnummer P4A8022 ■ Afgiftekantoor: 9450 Haaltert
Verantwoordelijke uitgever: Vicky De Wolf, Middelkouter 68, 9450 Haaltert

Dit is het derde nummer van Daens Vandaag 48ste jaargang 2024

Het Priester Daensfonds is een pluralistische vereniging die tot doel heeft het gedachtegoed van priester Adolf Daens en de Daensistische Beweging niet enkel in ere te houden, maar tevens te actualiseren.

Via Daens Vandaag houden we contact met onze leden. Men kan deelnemen aan al onze activiteiten. We danken u voor uw jarenlange trouw en zijn er vast van overtuigd dat u ook in 2024 lid van het Priester Daensfonds zult blijven. Wie sociaal geëngageerd is, kan niet aan de kant blijven staan.

Mogen we u daarom vragen uw lidgeld voor het jaar 2024 te storten op rekeningnummer BE40 7370 2745 3063 BIC: KREDBEBB ten name van Priester Daensfonds, 9300 Aalst.

Jaarlijkse bijdrage: €15; ereleden en openbare besturen €25; beschermende leden €50

Colofon

Socioculturele vereniging

PRIESTER DAENSFONDS vzw

Maatschappelijke zetel:

Meuleschettestraat 30, 9300 Aalst

Correspondentie-adres:

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

E-post:

info@daens.org

Website:

www.daens.org

Leden Bestuursorgaan:

Stephan Beeckman (ondervoorzitter), Charlotte Braeckevelt, Annemie Charlier, Peter Dauwe, Wouter De Bruyne (bestuurder), Lieve De Geyter (secretaris/verslaggever), Geertrui De Kegel, Joris De Kegel (penningmeester), Carolien De Neef, Willy De Turck (erevoorzitter), Marianne De Turck (bestuurder), Vicky De Wolf (voorzitter), Erik D'Hondt, Luc Geeroms, Jef Keymeulen, Rob Librecht, Wilfried Lissens, Eric Meersseman, William Minnaert, Pieter Stevens, Patrick Vandevelde (bestuurder), Hugo Van de Voorde, Johan Van de Winkel (communicatie), Karel Van den Bossche, Marie-Anne Van Der Biest, Luc Van Der Helst, Ludo Van Der Maelen (bestuurder), Johan Velghe, Johan Versteijhe en Freddy Wynants.

Lidmaatschap & jaarlijkse bijdrage

rekeningnummer:

IBAN BE40 7370 2745 3063 - BIC KREDBEBB

jaarlijkse bijdrage:

15 euro (7,50 euro scholieren en studenten);

25 euro ereleden en openbare besturen;

50 euro beschermende leden.

Verantwoordelijke uitgever:

Vicky De Wolf,

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

0485/79 24 91, e-post: vicky.dewolf@hotmail.com

Hoofdredacteur:

Wouter De Bruyne,

053/77 01 45, e-post: wouter.debruyne@skynet.be

Redactie:

Wouter De Bruyne, Vicky De Wolf, Marianne De Turck, Rik De Schepper, Jean-Paul Van der Poorten, Patrick Vandevelde, Dany D'Herdt, Johan Velghe, Paulette Looze en Luc Pots. schreven de bijdragen in dit nummer.

Illustraties & foto's:

Archief Priester Daensfonds en auteurs bijdragen brachten de illustraties & foto's aan.

Opmaak:

Gerlinja deed de lay-out.

Privacyregeling:

Comform aan de privacyregeling worden de persoonsgegevens verbonden aan het lidmaatschap uitsluitend aangewend voor de toezending van de periodiek 'Daens Vandaag', uitnodigingen voor activiteiten en nieuwe publicaties van het Priester Daensfonds vzw. Deelname aan activiteiten houden de toestemming tot publicatie in van actie- en groepsfoto's van deze activiteiten. U kunt te kennen geven niet op gepubliceerde foto's voor te komen.

Daens vandaag

Beste lezer,

De zomer bracht ons droevig nieuws!

Op 23 juli overleed plots, tijdens zijn vakantie in Frankrijk, Peter Dauwe op 66 jarige leeftijd. Hij was het sociaal boegbeeld van de stad Aalst en jarenlang lid en waardevolle kracht van onze Algemene Vergadering. Verder in dit tijdschrift vindt u een mooie 'in memoriam', gewijd aan deze veel te jonge gedreven kracht.

Doch er waren ook heel wat mooie momenten om te koesteren.

Zo waren er tijdens het weekend van 25 en 26 mei verschillende feestelijke momenten om het 120-jaar overlijden van Aloïs De Backer in Denderhoutem te herdenken.

Onze jaarlijkse Daensdag op zondag 2 juni in de dekenale kerk van Sint-Martinus in Aalst en op 14 juni de korte herdenking van het overlijden van Adolf Daens aan het monument op het Werfplein.

Het 9de Poëtisch-Muzikaal Daensmoment in de Sint-Annakerk op 23 juni was weer een schot in de roos met een mozaïek van muziek en poëzie.

En als laatste de opening van de vernieuwde Daensexpo in 't Gasthuys – het stedelijke museum van de stad Aalst.

Over al deze items vindt u een uitgebreid verslag in dit tijdschrift.

U ziet het, beste lezer, we hebben niet stilgezeten.

Vicky De Wolf - voorzitter

BEDENKINGEN VAN EEN ALERTE DAENSIST

Ik had kunnen bedolven worden onder de talloze discussies over de nakende verkiezingen, maar heb een keuze gemaakt en ben terecht gekomen in een labyrint van dwaalwegen. De problemen die de mensen rechtstreeks raken : de koopkracht, het woningtekort, de pensioenen, de zorgsector, de vergrijzing en het onderwijs kwamen uitgebreid aan bod. Maar soms vroeg ik me af of dit niet eerder een nepvertoning was dan een zoektocht naar een aanpak die misschien niet sympathiek overkwam, maar moed vergde. Zo werden discussies vaak dovemansgesprekken en het uitpakken met het grote gelijk. Ik heb wel geboeid geluisterd naar de onbevangen en pertinente vragen en replieken van de jongeren.

De problemen van het milieu: de opwarming van de aarde, de overstromingen en het smelten van de ijskappen bleven te veel op de achtergrond. Het gevolg is dat we eens te meer verdeeld waren bij de stemming over de Europese natuurherstelwet en ons onthouden hebben. En ik heb een grote waardering voor de zogenaamde grijze muis in de Oostenrijkse regering, de milieuminister Leonore Gewessler, die haar geweten volgde, en niet de partijdiscipline.

Ook het delgen van de schuldenberg bleef nagenoeg op de achtergrond. Dat is immers een Tantaluskwelling die bij de bevolking ver van welgevallig is. De generaties na ons gaan dat wel oplossen. Of misschien toch niet als ik de regeringsverklaring van het MR en Les Engagés hoor. Maar is die realistisch of volgens Conner Rousseau een lege doos?

In de V.S. staan dra de presidentsverkiezingen voor de deur. We zijn het gewoon de onzin, de scheldwoorden en de leugens te horen van Donald Trump, die door een volksjury unaniem wordt afgestraft voor zwijggeld, doofpotoperatie en malversaties. En wat is het gevolg? Er komt een recordaantal donaties

voor hem binnen en in de peilingen gaat het hem beter en beter. Zijn de Amerikanen dan blind? Daarbij komt nog dat president Biden bij het eerste debat op televisie uiterst verward, oud en zwak overkwam. Hij is een integer man en was een loyale president, maar hij is koppig en houdt vast aan zijn kandidatuur. De democraten zien de bui hangen en panikereren.

En Donald Trump kijkt arrogant en zelfgenoegzaam toe en beperkt zich tot twee slogans : "Make America great again" en " Biden is de slechtste president van de V.S. ooit." Maar hij beseft niet dat een slogan geen argument is.

Ik zet 's morgens de radio aan. En daar sluipen mijn illusies de slaapkamer uit. Wat vroeger uitzonderlijk was is nu alledaags geworden: jongeren en niet alleen zij, zoeken hun plezier in pesterijen, geweld, het misbruik van de sociale media, dreiging met wapens, brandstichting en het gebruik van drugs. Oorzaken? Verveling, stress, wanhoop, laksheid van ouders, beeldcultuur en vooral het uiteenrafelen van het sociale weefsels? Het gevolg is dat de wachtzalen van psychologen en psychiaters bomvol zitten.

Het voetbal is een platte en corrupte tragikomedie geworden. Club Brugge werd kampioen maar via een krom systeem met overbodige play-offs en halvering van de punten. En daarom is Union de echte kampioen. Maar erger is dat er spelers van vijftien worden verkocht, een vorm van kinderhandel, wat je niet mag zeggen in dat wereldje van schone schijn. En dat de Rode Duivels in het E. K. de achtste finale niet haalden had te maken met al wat mis kon lopen: geen inzet, geen gedrevenheid, geen samenhang, geen fut, een vreemde tactiek en frustraties binnenskamers.

Intussen is de Belgische competitie al herbegonnen en zoals te verwachten van een incompetente Bond in een periode dat de transfermarkt nog open is. Gevolg: vandaag speelt speler x bij Standard en volgende week met Genk tegen datzelfde Standard.

De uitspraak van het Internationaal Strafhof van Den Haag dat vraagt om een arrestatiebevel van drie leiders van Hamas en premier Netanyahu, wordt door de laatste koudweg naast zich neergelegd. De universiteitsstudenten protesteren pro-Palestijns. Doen ze het niet, dan krijgen ze het etiket onverschillig opgeplakt. Maar wordt het grimmig en agressief, dan bestaat de kans dat het een boemerang

wordt. Want er zijn ook Joden die in vrede wensen te leven en niks met de harde en meedogenloze politiek van Netanyahu willen te maken hebben.

Toch twee lichtpuntjes: ik zag op Canvas in het programma “De Afspraak”, de joodse advocaat Simon Gronowski, 92 jaar oud, overlevende van Auschwitz, waar hij een aantal gezinsleden verloor, sereen en objectief pleiten voor het aanvaarden van het vonnis in Den Haag met als slotbedenking: “Frankrijk en Duitsland hebben kort na elkaar drie oorlogen gevoerd en leven nu broederlijk naast mekaar. Ik hoop dat dit ook ooit in het Midden-Oosten zal gebeuren.”

En zopas (we zijn begin juni) heeft premier Netanyahu een voorstel op tafel gelegd met o.m. de uitwisseling van krijgsgevangenen en een staak het vuren. Hoopvol dus, maar zullen de haviken van de rechterzijde dat slikken? Blijkbaar niet, want de gruwelijke aanvallen op kinderiekenhuizen gaan onverminderd voort.

9 juni, de dag van de verkiezingen, wordt een zondag van verrassingen. Bart De Wever heeft zijn partij, de N-VA, tegen alle prognoses in, “incontournable” gemaakt. Het Vlaams Belang heeft zijn voorspelde triomftocht gemist door overmoed, herhaalde laaghartige uitvallen tegen transgenders, in dit geval tegen Petra De Sutter, en het blijvende hameren op de migratie. De Open-VLD is nog slechts een schim van zichzelf en regeringsmoe. Connor Rousseau verrijst uit zijn as samen met zijn partij Vooruit, Georges-Louis Bouchez en zijn MR verslaan de P. S. van Paul Magnette en de PVDA komt in Antwerpen verrassend op de tweede plaats.

En de slotsom: Bart De Wever staat voor een complexe uitdaging, vooral door de asymmetrie binnen de deelstaten. Een voorbeeld: de Open-VLD wordt in Vlaanderen weggeveegd, maar de MR, haar zusterpartij in Wallonië, triomfeert. En de PS heeft tientallen jaren in Wallonië haar macht te veel gebruikt of misbruikt. Toch blijft ze de sterkste in de industriesteden.

En als we kijken naar de verkiezingsresultaten in Italië, Frankrijk, Duitsland, Nederland, maar ook bij ons, kunnen we maar best alert en achterdochtig zijn en op zoek gaan naar de oorzaken van die polarisatie. Daar zijn recent akelige bewijzen voor en niet de minste!

Wouter De Bruyne ”

In het Engelse Southport worden drie meisjes vermoord. De buitensporige en gewelddadige protesten van neo-nazi's worden in de hand gewerkt door de verspreiding van misleidende informatie over de verdachte in de sociale media, als zou het gaan om een islamitische asielzoeker.

En wat met een groep Club-Brugge supporters (?) die een soort Hitlergroet brengen, nota bene tegen kleurlingen die voor hun club spelen en tegen een massa die pleit voor anti-racisme.

President Macron neemt door het uitschrijven van vervroegde verkiezingen een enorm risico. Gelukkig blijkt het niet uit te lopen op een pletwals van uiterst rechts, maar op een overwinning van links dat echter heterogeen is. Een opluchting, maar ook een uitdaging die maandenlang kan aanslepen. Want het wordt moeilijk onderhandelen met zoveel partners. En een president die moet regeren met een andersdenkende schoonmoeder blijkt geen sinecure.

Intussen pendelt Orban, de leider van Hongarije dat momenteel de Europese commissie voorziet, van Oekraïne over Rusland naar China. We weten dat de man meer dan één gezicht heeft en hebben het raden naar zijn bedoelingen. Is hij een soort vredesapostel? Maar wat dan te denken over het feit dat hij over zijn grens Russische arbeiders laat oversteken zonder dat wij weten wie die mensen zijn. En dan kunnen we weer alle kanten uit.

OPINIE

BEDENKINGEN VAN EEN ALERTE DAENSIST (VERVOLG)

Ik sla een paar dagen na de verkiezingen hier mijn krant open. De Waalse regering blijkt al in de maak en dat is een kunststukje, maar te danken aan het feit dat de MR en Les Engagés mekaar vlug hebben gevonden, ook al heeft het verleden bewezen dat Georges-Louis Bouchez nogal eens rare bokkensprongen maakt en onvoorspelbaar is.

Uiteraard gaat het in Vlaanderen en federaal trager omdat het veel complexer is. Gelukkig werkt De Wever in stilte verder, eerst als pre-formateur, nu als formateur. Hij kan de geschiedenis ingaan als “pater patriae”, stel je voor een Vlaams-nationalist die een Belgische regering leidt, maar die bij de belangrijkste thema's binnen de centrum-rechtse coalitie rekening zal moeten houden met Vooruit dat op zijn principes zal blijven staan en waarborgen zal eisen. We hebben een berg schulden, we kunnen niet raken aan onze sociale zekerheid, en moeten binnen dat contrast op zoek gaan naar een evenwicht. Onmogelijk bestaat niet, een Titanenwerk echter wel.

Idem voor Matthias Diependaele voor de vorming van een Vlaamse regering, maar waar de kaarten anders liggen. En Brussel blijft een zwarte vlek. Het drugsmilieu is daar een octopus en een moeilijk uit te roeien fenomeen o.m. doordat er te veel instanties zijn die uitblinken door een gebrek aan coördinatie, overlapping en persoonlijke ambitie.

En daar komt bovendien een probleem aan de oppervlakte dat al decennia duurt en surrealistisch is.

Een meisje wordt verkracht, zoekt weerloos naar soelaas maar kan niet geholpen

worden, omdat ze Nederlands spreekt. Dat is niet alleen de schaamte voorbij, maar kan mensenlevens kosten.

Intussen wordt in Pennsylvania een aanslag op Donald Trump gepleegd. Hij is gewond aan zijn oor, maar hij staat recht en maakt met zijn arm en het woord “fight” een teken dat tijdloos zal blijven. De meeste staatshoofden keuren die moordpoging scherp af en terecht. Het kan echter een gevolg zijn van de polarisatie die in de vroegere debatten tot uiting kwam en die zich beperkte tot een scheldpartij. Maar Trump zal zich in de republikeinse conventie ontpoppen tot een martelaar en als een keizer worden onthaald en dat komt hem goed uit. Maar daar blijkt eens te meer uit dat de democratie in de V.S. labiel is, dat het wapenbezit, gesteund door de lobby van de wapenindustrie bijna doodgewoon is en dat de bewakingsdiensten, hoe streng ook, toch tekort schoten. En dat is al meer dan eens gebleken. Kijk maar eens de geschiedenis na.

De republikeinse conventie heeft na een paar dagen al bewezen dat J.P. Vance, de kandidaat vice-president, en vroegere tegenstander van Donald Trump, die ooit zei liever voor een hond dan voor Trump te stemmen, een bocht van 180° heeft genomen. En wie zijn dan je felste en meest rabiante tegenstanders? De bekeerlingen. Dat blijkt uit de principes die Vance uitdraagt en die diametraal tegenover die van de democraten staan: voor grenssluiting, tegen abortus, tegen homo's, pro-Israël, Europa als een nietig broertje en Oekraïne als dupe.

En de Europese Unie, al geplaagd door de bizarre en dubbelzinnige houding van president Orbán van Hongarije, zal een figurantenrol toebedeeld krijgen.

Intussen heeft Donald Trump bij zijn inauguratie nog eens zijn eigenste ik getoond. Eerst nog met een illusie door te wijzen naar het feit dat hij zou streven naar verbondenheid om dan snel over te schakelen naar zijn schuttingtaal, naar het feit dat God hem heeft gered en dat hij als autocraat, de democratie gaat redden. En wordt hij president, dan zijn de nefaste gevolgen niet te overzien.

En toch valt er onverwacht een deus ex machina uit de hemel. Joe Biden komt tot inzicht en trekt zijn kandidatuur in. De democraten zijn opgelucht, bijna euforisch en vinden een nieuw elan. Trump voelt nattigheid en zal zijn rauwe stijl moeten laten varen. Dat zeggen zijn adviseurs, maar de aard van het beestje? Want vice-president Kamala Harris, die lang in de schaduw bleef, wordt nu de enige kandidaat bij de democraten om het tegen Trump op te nemen. Ze toont zich vastberaden en intelligent en Trump zal met haar geen spelletjes moeten spelen. Bovendien heeft ze een bijzonder grote aanhang bij de Afro-Amerikanen. En

dat beseft Trump die nu naar andere middelen zal moeten grijpen dan naar scheldwoorden en de loze bewering dat hij, nota bene, een autocraat, de democratie, die hij uitholt, gaat beschermen tegen die linkse groene feeks. Maar de feeks heeft als running mate gekozen voor Tim Walz, de gouverneur van Minnesota, een degelijke, gedreven en sociaalvoelende man die het niet moet hebben van grootspraak, maar die dicht bij de mensen, vooral uit het rurale Amerika staat. Trump weet dat hij het moeilijk gaat krijgen, maar vindt een medestander in de miljardair Elon Musk die bereid is de democratie te vervangen door een plutocratie.

Het Midden-Oosten blijft een lont in het kruitvat waarvan specialisten vrezen dat dat kan volstaan om de langdurige reeks van wraak en weerwraak te laten aanslepen en met honderden onschuldige slachtoffers tot gevolg. We zijn teruggekeerd naar het Oude Testament met zijn motto: "oog om oog, tand om tand". En de recente moordaanslagen op drie Hamas-leiders, de toestand in Libanon, waar Hezbollah zich roert en het feit dat er een raket neerkomt op Teheran, biedt Netanyahu nog eens de kans om te zeggen dat het recht van de sterkste zal zegevieren.

Maar een lichtpunt: na twee jaar onderhandelingen komt het tot een ruil van gevangenen tussen Rusland, de VS en vijf andere landen. Natuurlijk is dat voor de betrokken families een zegen en een opluchting. Maar toch blijft de vraag wie wordt geruild tegen wie. En zeggen dat de beroemde dissident Alexander Navalny, was hij niet vermoord, vooraan op de lijst stond om vrij te komen.

Of hoe cynisch het lot kan zijn.

Gwendolyn Rutten staat model voor de nieuwe politieke cultuur. Ze stapt pedant en schaamteloos uit haar ambt als vice-premier en minister om zich in het zicht van de nakende gemeenteraadsverkiezingen als kandidaat-burgemeester op te werpen. Dat heet plat opportunisme en personencultus. En binnen de Open VLD, al in vrije val, zijn de ergernis en het onbegrip terecht en mateloos.

Uiteraard kunnen we niet voorbij aan de Olympische Spelen. Het werd een feest van broederschap en solidariteit, een spiegel voor de wereld. De Belgen strandden vaak op de meest ondankbare plaats, de vierde zoals in het basket, het hockey en individueel Nina Derwael, dankzij een op wilskracht doorgedreven training na een schouderblessure.

Maar de medailles die we behaalden waren uniek. Ik denk aan Nafi Thiam, drie Olympiades na mekaar goud en Noor Vidts brons in de zevenkamp, aan het fenomeen Remco Evenepoel, met goud in de tijdrit en op de weg. Aan Wout

van Aert, derde in de tijdrit en een gedroomde helper, aan het zilver in de marathon van de bedeesde Bashir Abdi en soms verrassend brons in minder bekende disciplines. En wat opvalt is de totaal verschillende mentaliteit tussen de Belgen en de Nederlanders. Maar dat is niet alleen in de sport zo. "Wij hebben niets te verliezen", zeggen wij, onze burens daarentegen "Wij hebben alles te winnen."

Maar we zijn gauw ontnuchterd. Een recidivist met een strafblad van 14 veroordelingen zorgt dronken en tegen hoge snelheid voor de dood van een gezin van drie. Het is niet de eerste keer dat justitie blundert. Zal men eens te meer naar mekaar wijzen?

En een ander merkwaardig symptoom: Voetbal Vlaanderen stelt een charter tegen agressie bij jeugdwedstrijden op. En de agressie komt niet van de voetballertjes, maar van hun omgeving.

En nu naar iets waar we quasi uniek in zijn. Bart De Wever heeft als formateur een supernota opgesteld waar de meeste partijen die in aanmerking komen zich kunnen vinden, behalve de eeuwige dwarsligger en stokebrand Georges-Louis Bouchez, die geen oren heeft naar een aanpak van de grote vermogens onder welke vorm dan ook. Hij speelt de rol die hem op het lijf is geschreven, die van arrogante en hooghartige cavalier seul. Het is onbegrijpelijk dat de Walen die rattenvanger van Hameln zijn gevolgd. Bart De Wever heeft zich geduldig, sereen en loyaal opgesteld, maar er zijn grenzen aan het geduld, ook voor hem. Daarom heeft hij ontslag genomen.

En wat rest dan? Chaos, wantrouwen en impasse.

Daarbij een aantal bedenkingen, niet van een politicoloog, maar van een daensist:

- de arbeiders van de industriesteden Luik, Charleroi en La Louvière voelen zich bedot en verkocht;
- mochten er nu verkiezingen worden gehouden, dan zou de MR het kunnen vergeten;

OPINIE

BEDENKINGEN VAN EEN ALERTE DAENSIST (VERVOLG)

- de struikelsteen van meneer Bouchez is eigenlijk maar een klein stukje van een grote puzzel die 29 miljard heet;
- eigenbelang en megalomanie staan niet borg voor het algemeen welzijn;
- en daar is de carroussel weer. We weten dat alle betrokken partijen verder wilden praten over de supernota van Bart De Wever. Alleen Bouchez lag weer dwars;
- het is maandag 2 september. Bemiddelaar Maxime Prévot gaat naar de koning. Bart De Wever zet zijn opdracht voort, maar de heikele punten worden verschoven tot na de gemeenteraadsverkiezingen. Wordt het dan alleen maar wat plakwerk en een laagje vernis?
- de toestand in het onderwijs blijft dramatisch. Tekort aan leerkrachten en directeurs. Wat vroeger een droom was wordt nu drempelvrees;
- het postje van Eurocommissaris moet wel bijzonder aantrekkelijk en prestigieus zijn. In heel Europa ligt dat vast. En zoals gewoonlijk is dat bij ons misschien vandaag en te laat. Een achterhoedegevecht? Of een koopje? En tegen welke prijs?
- de deelstaatverkiezingen in Thüringen en Saksen (beide uit de vroegere DDR) geven het beeld van een verschuiving naar uiterst rechts. 30 % is veelbetekenend, maar ook benauwelijk voor de Bondsregering.
- En tot slot: politiek is te belangrijk om aan politici over te laten. Zoek staatsmannen.

DAENSEXPO NIEUWE DAENS- OPSTELLING IN STEDELIJK MUSEUM

Op 4 juli 2024 opende in 't Gasthuys – Stedelijk Museum Aalst de nieuwe Daensopstelling, in aanwezigheid van een behoorlijke delegatie van het Priester Daensfonds.

De oude Daensopstelling nam een zaal op de gelijkvloerse verdieping in, en was sinds 2006 in gebruik. Uiteraard was deze zaal museologisch wat verouderd. Maar -vooral- paste deze opstelling niet in het huidige museumverhaal. DNAalst vertelt immers in acht themazalen de volledige geschiedenis van Aalst en deelgemeenten. Hier wordt nu een negende deelthema aan toegevoegd, zodat dit een coherenter verhaal wordt. Waar het verhaal van de werkende stad (themakamer 6) de opkomst van de industrie schetst en in het leven van alledag (thema 7) de kloof tussen arm en rijk wordt getuigd, wordt nu het verhaal van Daens en het Daensisme uitgebreid verteld in thema 9 (de twee pandgangen op de eerste verdieping en het natuurlijke vervolg op de rest van DNAalst.

Op een bevattelijke en hedendaagse manier wordt zo het hele Daensverhaal geschilderd, met aandacht voor de context en de belangrijkste hoofd- en tegenspelers. Ook zijn nu meer originele archiefstukken te zien.

Aangezien het doelpubliek de gemiddelde museumbezoeker is, die ervoor reeds 8 themazalen bezocht heeft, wordt het verhaal geconcentreerd tot de essentie. Voor de meerwaardezoeker wordt alvast nog een extra brochure voorzien...

Inleiding

In de politieke geschiedenis van ons land neemt het Daensisme een unieke plaats in, die tot vandaag nog velen kan inspireren. Deze beweging werd vernoemd naar de Aalsterse priester Adolf Daens en situeert zich volop in de door de pauselijke encycliek *Rerum Novarum* (1891) geïnspireerde ontvoogdingsstrijd van de arbeiders. Dat in deze tijd een priester aan het hoofd stond van een progressieve politieke partij die opkwam tegen de conservatieve Katholieke partij was ongezien. Zijn strijd en zijn tussenkomsten in het parlement maakten dat hij in het centrum stond van de politiek in België van 1894 tot zijn dood in 1907. Hierna zorgden zijn opvolgers, onder wie zijn broer Pieter, nog enkele jaren voor de voortzetting van de 'Daensistische Beweging'.

Gevolgd door de hoofdstukken

- De industriële revolutie: rijkdom voor enkelen, miserie voor arbeiders en boeren
- *Rerum Novarum*
- Wortels van de Daensistische Beweging
- Christene Volkspartij te Aalst: de 'Daensisten'
- Kiesprogramma 1894
- De versplintering van de Daensistische Beweging
- De Daens-mythe
- Taalkwestie
- Daensistische pers

De protagonisten

Priester Adolf Daens

Pieter Daens

Aloïs De Backer

Hector Plancquaert

...en de tegenstanders...

Charles Woeste

Bisschop Antonius Stillemans

Léon de Béthune

REPLIEK OP OPINIE IN DAENS VANDAAG NR.2/2024 VAN 38 NAAR 32-URENWERKWEK: EEN HISTORISCHE EVOLUTIE

In de eerste jaren (1952,...) van mijn lagere school was zaterdag een schooldag. De schoolbel luidde pas om 16 u., daarop snel gevolgd door een inkrimping tot 15 u., later tot het middaguur. Een paar jaar later werd overgeschakeld op een vijfdaagse schoolweek en werd de vrije schoolnamiddag van donderdag naar woensdag verschoven. Mijn vader vroeg op zaterdagavond – hij verliet de werkplaats om 17.30 u. – naar de weekresultaten in mijn 'puntenboek'. Zijn modale werkweek telde 48 uren, de frequente overuren niet meegeteld. In de jaren zestig werd de arbeidsduur ingekort. Zaterdag werd een vrije dag en het aantal te presteren uren kromp naar 38 uren. Een historische evolutie, want in eerdere tijden dan de 48-urenweek bekomen door de acties voor de 8-urendag stak het allemaal niet zo nauw met het aantal gepresteerde arbeidsuren, cfr. de staande uitdrukking 'in de tijd van Daens'. Het is allerminst toeval dat punt 5 van hoofdstuk C (Werknemersstand) van het programma (1893) van de Christene Volkspartij uitdrukkelijk stelt: 'Wettige bepaling van het MAXIMUM werkuren voor volwassenen'. De hoofdletters staan gedrukt en wel in het partijprogramma. Historische evolutie...

Je begrijpt dat ik van mijn stoel viel bij mijn lectuur van 'Bedenkingen van een daensist' (column, pag. 4-6, in vorig nummer van 'Daens Vandaag' (nr. 2/2024). De paragraaf over de actualiteit is aangedikt met volgende bedenking: 'De PS en Paul Magnette pleiten voor een utopische vierdagen werkweek'. Even slikken, temeer daar eerder in de column de heersende litanie van gemeenplaatsen wordt gelaakt.

Bij de aftrap in februari 2024 van de verkiezingscampagne pleitte Paul Magnette wel degelijk voor de invoering van de 32-uren werkweek, maar hij voegde daar wel een en ander aan toe, zoals over geleidelijkheid – 'In de komende jaren stappen zetten in die richting, gelet op het aanwenden van AI en nieuwe technologieën; jonge ouders en 55-plussers komen gefaseerd eerst in aanmerking...', betaalbaarheid en de noodzaak van

coördinatie op Europees en zelfs op wereldvlak.

Het in één ruk implementeren van een stevige arbeidsduurvermindering is volgens Magnette zelfs niet wenselijk. Hij houdt voor dat gelet op de historische evolutie onze actuele werkuren niet aangepast zijn aan het nu al enkele decennia lopende tweeverdienersmodel.

Het reduceren van het aantal arbeidsuren wekte in het verleden, en ook vandaag, veel weerstand. Het einde van het (kapitalistisch) economisch model was en is nabij..., maar de realiteit stelt dat het reduceren van de 48- naar de 38 urenweek en de invoering van de zaterdagse vrije dag allerminst tot economische rampspoed leidde.

Rimpeldagen

We hoeven het niet eens te hebben over de invoering in 2000 van de Franse 35 uren werkweek en het vastleggen van de pensioenleeftijd op 62 jaar. Alle neoliberale instellingen (o.m. OESO) en dito presidenten (Sarkozy, Macron) morrelden aan deze verworvenheden van de werknemers. Vorige lente, 2023, leefde Frankrijk wekenlang met heftige protesten tegen het optrekken van de pensioenleeftijd naar 65 jaar.

Verkorte arbeidsduur is allerminst fictie. De zogenaamde 'rimpeldagen' in onze zorg- en culturele sectoren, mét behoud van het volledige loon, zijn een specifieke vorm van progressieve arbeidsduurvermindering: meer dagen vrij naarmate men ouder wordt, om zo tot een betere werk- en privébalans te komen.

De 32 urenweek met loonbehoud is niet utopisch – in Utopia houdt Thomas More een samenleving voor met een dagelijkse arbeidsduur van drie (3) uren –, maar wel het onderwerp van heel wat experimenten eerder in Finland, Zweden, bij de vzw Femma (in 2019) in eigen land.

De tegenstanders houden de ultieme catastrofe voor. Alles wat arbeid en kapitaal enigszins in evenwicht probeert te brengen is een doomsday-scenario voor neoliberale geesten. De vergelijking met de minachting van de aanhangers van het wilde kapitalisme ten tijde van Daens voor de stellingen van Rerum Novarum, voor de Christene Volkspartij, voor de socialistische actie,... gaat hier wel degelijk op.

De Tijd stelde in februari II. in een reactie op het voorstel van Paul Magnette dat het voorstel geen pure onzin is en dat het bovendien om een herhaling gaat van een vijf jaar eerder door Laurette Onkelinx voorgelegde resolutie.

Argumenten voor de geleidelijke invoering van een kortere werkweek: artificiële intelligentie en technologie maakt het mogelijk; er valt 'winst' te halen door de daadwerkelijke replek op de dure gevolgen (burn out, depressies, langdurige ziekte) van werkstress en door een betere aanloop (intensievere opleiding en hogere kwaliteit in de productie) naar werk; het proefjaar bij Femma resulteerde in de bevinding dat er niet ingeboet werd op de beoogde resultaten; een kortere werkweek verdeelt het werk over meer mensen en zet door de aantrekkelijker formule meer mensen aan het werk (compenserende aanwervingen); meer mensen aan het werk betekent een steviger sokkel voor de sociale zekerheid en meer belastingopbrengsten; een vlottere combinatie van werk, gezin en vrije tijd; de kortere werkweek zorgt voor meer focus op het werk,...

Deeltijds werk (mét loonverlies) wordt soms, niet altijd, bewust opgezocht om die voornoemde welzijnsbalans te benaderen. Vier op de tien Belgen gaan voor hun 65ste met pensioen, ook dat is een vorm van arbeidsduurvermindering. In de bouwsector gaat bijna 60 procent voor zijn 65ste met pensioen. In de herfst van hun carrière kiezen tal van werknemers voor een landingsbaan en bijvoorbeeld halftijds werken. 'We gaan steeds vroeger met pensioen', blijkt uit de recentste cijfers van hr-dienstverlener Acerta. Dit staat in schril contrast met de strengere voorwaarden (ingevoerd in 2019) om met pensioen te gaan.

Het idee van een kortere werkweek met behoud van het volledige loon werd in september 2023 door federaal minister van Werk Pierre Yves Dermagne opgepikt in een proefproject waarbij begeleiding voorzien wordt voor bedrijven die overstappen op een vierdaagse werkweek.

Johan Velghe "

Vooruit kijken

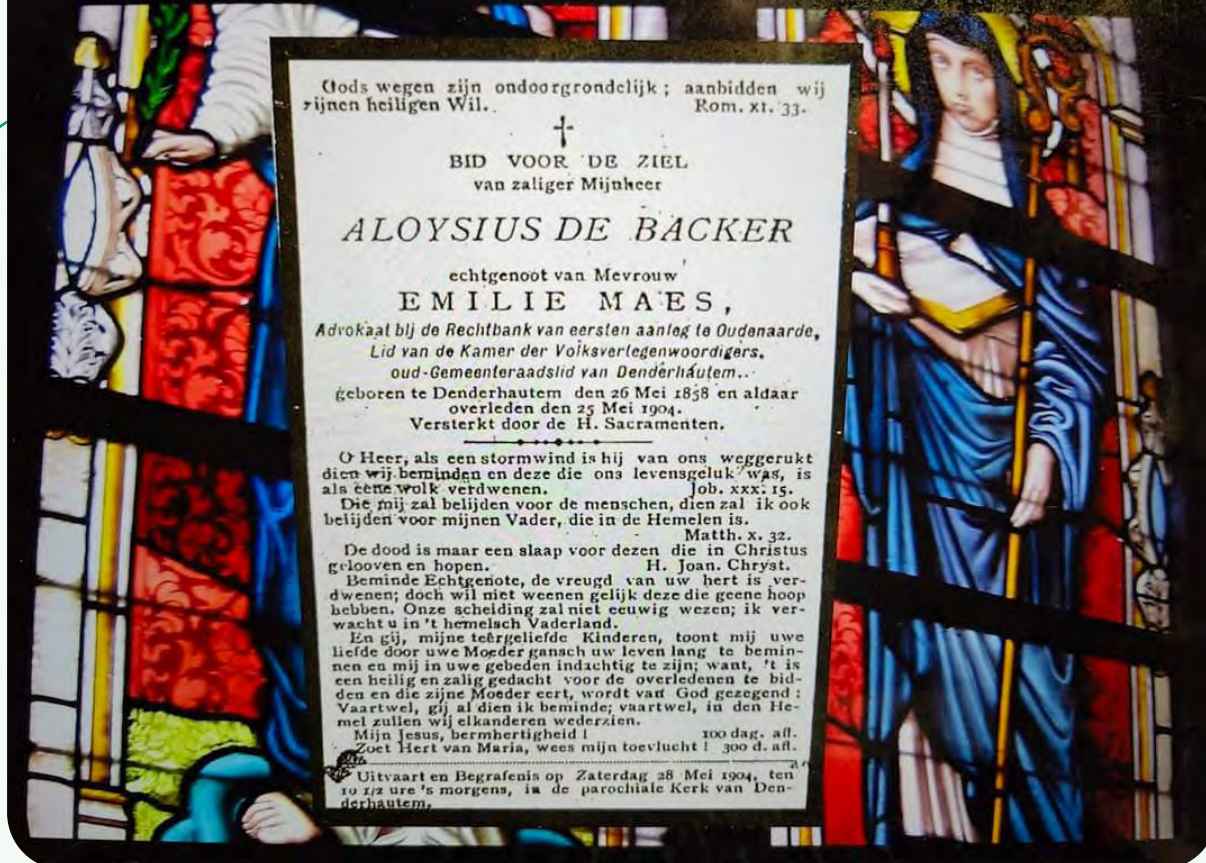
Ooit was het programma van de daensistische Christene Volkspartij pure utopie. We zijn 131 jaar later en aardig wat is decennia later gerealiseerd. Het verleden leert ons vooruit te kijken.

Daens weigerde de logica van het wilde kapitalisme van zijn tijd te accepteren. Hij verzette zich tegen het afwentelen van de kosten van de crisis van het einde van de 19de eeuw op de arbeiders en de armen. Dat afwentelen van de kosten op de zwakkeren in de maatschappij is een repeterend refrein en o zo actueel, zo heb ik begrepen uit de kiespropaganda van de neoliberale partijen.

■ Johan Velghe

**Volg ons op
facebook**

HERDENKINGSWEEKEND

ADVOCAAT ALOÏS DE BACKER

EEN MAN VAN HET VOLK

Het weekend van 25 & 26 mei 2024 stond in Denderhoutem-Haaltert volledig in het teken van Atomnaar advocaat Aloïs De Backer. Het was dan immers precies 125 jaar geleden dat deze medestander van Adolf Daens en daensistische volksvertegenwoordiger voor de Denderstreek overleed. Door zijn tegenstanders werd hij vaak de bosadvocaat genoemd omdat hij tijdens de schafttijd op het land in zijn studieboeken dook om zijn diploma in de rechtsgeleerdheid te behalen. Deze scheldnaam werd in Atom een eretitel voor de man die altijd op de barricaden stond om de levensomstandigheden van boeren, arbeiders en Fransmans te verbeteren. In het parlement sprak hij consequent Nederlands, de taal van de mensen die hij vertegenwoordigde. Hij nam ook de eerste parlementaire initiatieven tot de vernederlandsing van de

universiteit van Gent. Hij overleed amper 46 jaar jong.

Het Priester Daensfonds, de Heemkundige Kring Haaltert en de Vlaamse Kring Haaltert sloegen de handen in elkaar en vormden een eenmalige projectvereniging om deze gebeurtenis in herinnering te brengen, daarbij ondersteund door het Lokaal Bestuur Haaltert.

De feestelijkheden begonnen op zaterdag om 18u met een plechtige herdenkingsmis in de Sint-Amanduskerk van Denderhoutem, opgeluisterd door het Koninklijk Sint-Gorikskoor van Haaltert onder leiding van dirigent Hubert Verheijen. Alle aanwezigen ontvingen een gedachtenisprentje bij de offergang.

Na de mis volgde een poëtisch moment aan het grafmonument van Aloïs De Backer op de begraafplaats van Denderhoutem. Voorzitter Vicky De Wolf van het Priester Daensfonds sprak er een lofrede uit, vervolgens legden Minister Matthias Diependaele en een aantal lokale verenigingen bloemen neer als eerbetoon.

Om 20u werd de viering verder gezet in het nabijgelegen cultuurhuis De Spot met een academische zitting. De gelegenheidstoespraak werd uitgesproken door burgemeester Veerle Baeyens, gevolgd door een slidecast samengesteld door Daenskenner Luc Pots over het leven en werk van De Backer.

Tussendoor brachten de vendeliers van Flago Vlagkunst onder leiding van Herman Buyl een wervelend en door het publiek erg gesmaakt vlaggenspektakel op hedendaagse muziek.

Om helemaal in de sfeer te blijven brachten de leden van het Koninklijk Sint-Gorikskoor de daensistische liederen "Het lied van den Groenen Strik" en "Hulde aan de groene vlag" ten gehore.

Tot slot werd iedereen uitgenodigd tot de tentoonstelling in de foyer van De Spot met fotomateriaal, documenten en teksten uit het rijke archief. Op zondag 26 mei (de verjaardag van De Backer) was de tentoonstelling ook nog doorlopend toegankelijk

Als feestelijke afsluiter werden de aanwezigen getrakteerd op een drankje waarbij vooral de Daenske's (zie Daens Vandaag, 48ste jaargang nr.2) erg in de smaak vielen. De tongen kwamen los, de herinneringen en anekdotes dreven boven en deze mooie lenteavond was veel te snel voorbij.

Aloïs De Backer leeft verder in zijn dorp. Hij kreeg in Denderhoutem een straat naar zich genoemd, een imposant grafmonument op de plaatselijke begraafplaats, een borstbeeld in de Lebeke op de plaats van de coöperatieve melkerij die onder zijn impuls werd opgericht en een erfgoedbord op het Trek Mariaplein in het centrum van de gemeente. Met deze viering werd het belang van zijn inzet voor de gewone mensen nog maar eens in de verf gezet. **Aloïs leeft!**

MENSEN VAN BIJ ONS

*Ter gelegenheid van de zestigste verjaardag van fotograaf Michel Coen wordt op zaterdag 5 oktober om 19 uur in de kapel van het voormalige Karmelietessenklooster in Aalst (thans de kapel van Emmaüs) **Mensen van bij ons** voorgesteld. Een boek met door Michel Coen geportretteerde mensen van bij ons.*

Fotograaf Michel Coen
(Foto: Derek Rabier)

Het boek **Mensen van bij ons** bestaat uit twee delen.

Het eerste deel bevat getuigenissen en portretten van dertigers die Michel Coen in de loop der jaren heeft leren kennen en die een binding hebben met Aalst. Dit zijn Lindsay De Maesschalck, Shana De Neve, Jonathan Callebaut, Nele Coen, Lise Goossens, Tinneke Palsterman, Eline Steghers, Ruben en Brecht Wellekens, Ida Claeys, MengZhen Li, Evelyn Gravez, Sorey Ardiclar, Ella Michiels en Leen Rogiers.

Het tweede deel bevat beschouwingen en portretten van Aalsterse figuren uit de wereld van muziek, toneel, architectuur, beeldende kunst en letteren met name Michel Coen, Wouter De Bruyne, Gaston De Cock, Luc De Mot, Paul De Ryck, Jan De Wilde, Luc Geeroms, Guido Gysens, Eveline Henderickx, Frederik Meireson, Fons Roggeman, Pieter Stevens, Piet Thomas, Willy Van Boxstael, Jean-Paul van der Poorten, Patrick Vandeveld, Marc Van Schuylenbergh en Elia Vermeulen.

Mensen laten sporen na van hun aanwezigheid. Sporen die ons herinneren aan wie die mensen zijn en wat ze voor ons betekenen. De foto's uit het boek laten kijken in de binnenwereld van de mens, onthullen wat hem typeert en zeggen wie hij werkelijk is.

Het boek **Mensen van bij ons** wordt opgedragen aan Vincent, de overleden zoon van Michel Coen, die dit jaar dertig zou zijn geworden. De foto's uit het boek zullen van 5 tot 20 oktober worden tentoongesteld in de kapel van Emmaüs. De finissage heeft plaats op zondag 20 oktober om 14 uur.

Op het boek **Mensen van bij ons** kan worden ingetekend door storting van 45 euro op rekeningnummer BE96 0011 7869 6005 van Michel Coen met vermelding 'Mensen van bij ons, het gewenste aantal exemplaren en je naam' (bijv.: **Mensen van bij ons** 2x Ria Schockaert). Het boek dient te worden afgehaald na de voorstelling (tussen 20 en 21 uur) en kan eventueel op de voorstelling worden gesigneerd. Het kan ook later afgehaald worden tijdens de tentoonstellingsuren. Het boek wordt niet met de post toegezonden.

Mensen van bij ons
Tentoonstelling 5 tot 20 oktober 2024

Kapel van Emmaüs
(Louis D'Haeseleerstraat 17 Aalst)

Zaterdag 5 oktober 2024
om 19 uur. Deuren om 18 uur.

Finissage op zondag 20 oktober
om 14 uur.

Openingsuren:

*Woensdag 9 en 16 oktober,
donderdag 10 en 17 oktober,
vrijdag 11 en 18 oktober:
van 14 tot 17 uur.*

*Zaterdag 12 en 19 oktober: van 10 tot 17 uur.
Zondag 6, 13 en 20 oktober: van 10 tot 17 uur.*

ZONDAG 2 JUNI 2024 DAENSDAG - DAENSVIERING

Op zondag 2 juni 24 ging de jaarlijkse Daensviering door. Een eucharistieviering ter herdenking van Priester Daens. Na een paar jaar van omzwervingen in daensistische gemeenten in het Denderland, opnieuw in de dekenale Sint Martinuskerk van Aalst, de kerk van Priester Daens.

In de prachtig gerenoveerde kerk voelden we ons extra aangesproken. Het werd een mooie en inspirerende viering. Zij werd fraai opgeluisterd door het uitgebreide parochiekoor olv Pieter Stevens.

In een sterke homilie belichtte deken Hans Vandenholen de betekenis van Priester Daens in zijn tijd en vandaag. De boodschap van engagement, solidariteit en emancipatie van de zwakkeren in onze samenleving, is vandaag niet minder actueel. Aan ons om ze uit te dragen.

De talrijke aanwezigen op deze Daensviering, bewijst dat Priester Daens ook vandaag nog vele mensen aanspreekt en in beweging zet.

Achteraf werd bij- en nagepraat tijdens een receptie in de kerk (al dan niet met een Daens- biertje).

MARKANTE MADAMMEN UIT AALST

Via een artikelenreeks zullen de opmerkelijkste madammen en vrouwen uit Aalst en haar deelgemeenten belicht worden.

**ONDER DE VROEGERE EN HUIDIGE INWONERS
VAN AALST EN HAAR DEELGEMEENTEN
ZIJN ER HEEL WAT MARKANTE MADAMMEN.
VELE VROUWEN KENNEN WE HELAAS NIET MEER
ZOALS MAAIKE VERHULST, ANDEREN ZIJN NOG STEEDS
IN ONS GEHEUGEN GEGRIPT ZOALS ILSE UYTTERSROT.
VELE VROUWEN UIT AALST HEBBEN OP ÉÉN OF ANDERE MANIER
EEN BIJDRAGE GELEVERD TOT DE GESCHIEDENIS VAN
DE STAD AALST EN HAAR DEELGEMEENTEN.**

De vierde Markante Madam is **RUFINE RENAUD**

Rufine Renaud, artiestennaam Alice Renaud, werd geboren te Aalst op 12 juli 1855. Ze was de jongste uit een gezin van vijf kinderen. Vader Jean-Baptiste was beroepsofficier en haar moeder was Marie Meert. De familie woonde in de Vrijheidstraat 34 en verhuisde op 19 april 1860 naar Schaarbeek.

Zij was een Belgisch actrice en sopraan die werkte voor de Koninklijke Muntchouwburg.

Rufine ontmoette op 17-jarige leeftijd Félicien Rops (1833 – 1898) die een Belgisch graficus en kunstschilder was. Zijn werk is veelal satanisch en licht pornografisch

getint. De vrouwenfiguren, die de verleiding en het Kwaad personifiëren, zijn doorgaans gemodelleerd naar zijn Vlaamse meisjes waar Rops zo verzot op was. Rufine was één van hen. Zij was zijn muze, maîtresse en naaktmodel voor zijn kunstwerken. Hun verhouding zorgde voor een kwalijke reputatie onder de kunst- en burgerlijke kringen.

Félicien Rops financierde Rufines muziekstudie en introduceerde haar bij de Koninklijke Muntchouwburg. Rufine studeerde waarschijnlijk aan een prestigieuze muziekschool en begon haar zangopleiding in België, waar ze al snel opviel door haar prachtige sopraanstem. Ze trad op in enkele van de meest prestigieuze operahuizen van Europa en werkte samen met bekende dirigenten en componisten van haar tijd. Haar

repertoire bestond uit een mix van klassieke opera en toendertijd hedendaagse werken van Belgische en andere Europese componisten. Haar stem werd geroemd om haar zuiverheid, kracht en emotionele expressie. Haar optredens trokken grote menigten en ze kreeg lovende recensies van critici.

In 1876, tijdens een optreden in 'Carmen' van Bizet, ontmoette Rufine in de Koninklijke Muntchouwburg Gustave Vandersmissen, geboren te Aalst in 1835. Gustave was een Belgisch volksvertegenwoordiger. Hij was een zoon van de fabrikant Edouard Vandersmissen en van Josephine De Schryver. Na zijn studies aan het Sint-Jozefscollege te Aalst promoveerde hij tot doctor in de rechten (1876) aan de Katholieke Universiteit Leuven. Hij werd advocaat aan de balie en verwierf een vleiende reputatie als pleiter.

Rufine en Gustave trouwden op 18 augustus 1879 voor de kerk in Nederland en een jaar later voor de wet in Brussel. In 1880 werd hun dochter Madeleine geboren.

De pers, het volk en de geruchten omtrent de wandel van Rufine waren echter niet onder controle.

Edgard Dupleix de Cadignan, een Franse burggraaf en oplichter van goeden huize, kwam regelmatig op bezoek ten huize Vandersmissen. Gustave had hem vroeger verdedigd in een rechtszaak. Edgard werd de minnaar van Rufine. Gustave was uiteraard niet tevreden over zijn tweederangsstatus ten opzichte van zijn vrouw Rufine. Rufine en Edgard probeerden elk apart chantage te plegen ten opzichte van Gustave. Hij begon een echtscheidingsprocedure. Rufine weigerde de echtscheiding en probeerde haar man terug te winnen met haar charmes. Hierna dreigde ze om expliciete brieven die hij had verstuurd, te publiceren. Uiteindelijk voegde ze daarbij ook de daad bij het woord.

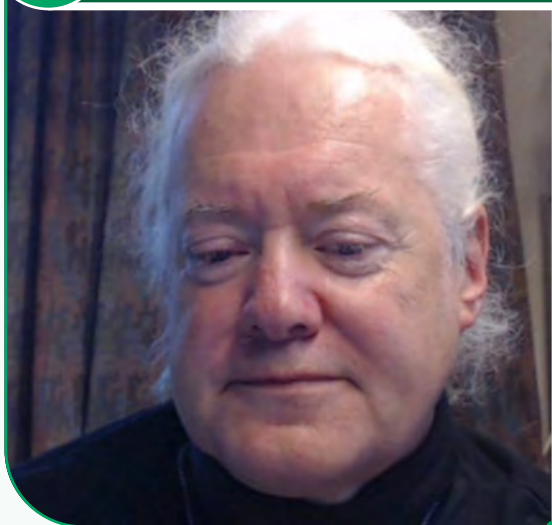
Tenslotte schoot Gustave Rufine met vijf kogels neer in de nacht van 3 op 4 februari 1886. Ze stierf 13 dagen later in het ziekenhuis aan haar verwondingen.

Haar dood schokte de muziekwereld en haar fans diep. Deze zaak kreeg indertijd aandacht in binnen- en buitenland.

Gustave kreeg hiervoor een gevangenisstraf van 15 jaar (in beroep evenwel 10 jaar), waarvan hij slechts 2 jaar heeft moeten uitzitten.

Ondanks haar voortijdige dood liet Rufine een blijvende indruk achter in de wereld van de klassieke muziek. Haar opnames en de herinneringen aan haar optredens bleven een inspiratie voor de toekomstige generaties zangers en muzikkliefhebbers. Haar leven en carrière zijn een voorbeeld van de kracht en kwetsbaarheid van artistiek talent.

IN MEMORIAM

Noch Adolf, noch Pieter
Daens zullen, een goede
eeuw terug, een vermoeden
gehad hebben dat er in Aalst
iemand zo goed hun idealen
naar vandaag zou vertalen.

Die iemand is

Peter Dauwe

*Geboren te Aalst
op 15 juni 1958*

*Overleden te Rigny (Frankrijk)
op 23 juli 2024*

HONDERD JAAR NA DAENS

Reeds op school en vooral binnen de KSA bleek de sociale ingesteldheid en vooral de actiebereidheid op dat gebied een rode lijn bij de jonge Peter.

Bij de start van zijn beroepsloopbaan als socioloog werd dit zo versterkt dat hij al snel de ambtenaar, secretaris en bezieler werd van het stedelijk "Coördinatiecomité voor Welzijnsbeleid". Het was Peter die een stevige inbreng had, weliswaar achter de schermen bij Dirk Barrez bij het maken van diens spraakmakende Panorama over generatiearmoede in Aalst in 1990.

De reacties op de uitzending gaven een stevige steun aan tal van initiatieven, zeker in Aalst. Ook al bleef Peter steeds discreet op de achtergrond nam hijzelf heel wat initiatieven en gaf steun aan wie zich engageerde.

Al snel besloot hij om samen met een aantal medestanders de getuigenissen van een groot aantal mensen in armoede te verzamelen en samen met een aantal suggesties, remedies en voorstellen te bundelen en uit te geven. “Overleven in Aalst – 100 jaar na Daens” bracht heel wat te weeg en zo groeiden in Aalst nieuwe initiatieven.

Als bestuurslid van ons fonds was hij één van de initiatiefnemers en trekkers van de eerste “Denkdag” rond “17 oktober: Werelddag van Verzet tegen Extreme Armoede en Uitsluiting”, in 1993 in “De Werf”.

Ook nadien coördineerde hij een werkgroep rond “Stop de Armoede” die in 1994 met 64 deelnemende verenigingen en heel wat randanimatie de Grote Markt overspoelde. Die actie rond 17 oktober is mede zijn onverdroten inzet na 30 jaar nog steeds een merkwaardige en helaas broodnodige herdenking.

Toen enige tijd later door politieke en persoonlijke tegenstellingen het “Coördinatiecomité” ter ziele ging zocht Peter naar een nieuw instrument. Samen met de betreunde Guido Ossemerct en Gaby Desmyter werd de basis gelegd voor wat nieuws.

Dat werd in eerste instantie “Steunpunt Welzijn” gevolgd door “Schulden op School”.

Een eerste taak die Peter op zich nam was het opstellen van de “Sociale Kaart” van zuid Oost- Vlaanderen om een goed inzicht te hebben over vooral de leemtes die er waren. Ook de opstart van “Groene Zorg” en samenwerking met “Paco” een toneelproject rond “Welzijn” waren de eerste initiatieven.

Tevens werd met onverdroten ijver binnen Steunpunt gestart met de fietskoerier dienst “Snel en Wel” en het tijdschrift “Welzo”.

Weldra werd de werking uitgebreid met “Lets”, “Kla4”, “In Kleur”, “Het Wereldhuis”, “Helpende Handjes”, het “Repair café” en “De Korte Keten”. Ook bij andere initiatieven en de uitbreiding van “Snel en Wel” naar Oudenaarde en Ninove staan op het palmares van Peter.

Hij was tevens één van de stichters en gedreven bestuurder van het wijkgezondheidscentrum “Daenshuis” waar zijn inbreng niet te onderschatten viel.

Nieuwe initiatieven nemen en “gaten” opvullen om het welzijn van de minsten te verbeteren bleef zijn grootste drijfveer.

Het zal een hele opdracht worden om de nodige mensen te vinden die zijn taak kunnen verder zetten met dezelfde bezieling om het welzijn verder uit te bouwen .

Naast zijn sociaal engagement en in de lijn ervan was Peter al enkele jaren een trouwe leverancier van een wekelijks “Doordenkertje” aan “Kerk en Leven” het Aalsters parochieblad- in de vorm van een korte zin om zijn medekristenen te helpen hun geloof “handen en voeten “ te geven.

Voor Peter was **“iedere dag de juiste dag om iets goed te doen”**.

Met dit gezegde van Maarten Luther King willen we Peter , zijn ideeën en werkkraft levend houden en dankbaar blijven voor wat hij betekende voor het welzijn, zeker voor de kleinen.

14 JUNI 2024

HERDENKING DAENSMONUMENT

WERF, AALST - KORTE TOESPRAAK

Beste priester Adolf Daens,

Wij staan hier vandaag alweer aan uw monument om u te gedenken.

U ijverde voor politieke en sociale hervormingen en u zette zich in voor de belangen van arbeiders, boeren en kleine middenstanders.

Uw moto was: slaaf noch bedelaar zal een mens wezen!

Het heeft veel strijd en leed gevergd eer de autonome christelijke arbeidersbeweging vaste voet kreeg in het Belgisch paradijs van burgerlijk conservatisme en vooraleer

de vooroordelen en de bittere vijandigheid van de heersende katholieke elite overwonnen waren.

U werd de zondebok, beladen met al de schuld van de democratie. Op uw hoofd trokken zich de tomeloze en vaak hatelijke en gemene aanvallen samen van diegenen die in de 'christen democratie' een bedreiging zagen voor de katholieke partij en dus voor de Kerk in België. Want in de ogen van de conservatieven was het heil van de Kerk onafscheidelijk verbonden met het leven van hun partij, en wie de partij ondermijnde, randde meteen de Kerk aan!

Het is een jammerlijke geschiedenis van deze stad en van dit land!

Het gaat hier om het intieme drama van een mens en een priester, om een gewetensdrang, waarin eerlijke bedoelingen en heldhaftige zelfverloochening in dienst van een arm en in de steek gelaten volk, verstrengeld zijn met wrok en opstandigheid; het schone ideaal werd ontsierd en gedood door verbittering!

Priester Daens help ons vandaag uw gedachtegoed na te leven.

Help ons op te komen voor diegenen die anderen verstoten of minderwaardig vinden in deze multiculturele samenleving.

Help ons uw schone ideaal te beleven en te verdedigen!

Priester Daens u was ook een man die ijverde voor vrede!

Maar waar is die vrede vandaag?

Sinds 2013 zijn er wereldwijd meer dan 100 oorlogen begonnen en ongeveer de helft daarvan zijn vandaag nog steeds gaande.

Dan denk ik aan de tekst van Bart Peters:

Waarom de waanzin het verstand versloeg!

Wanneer zullen er weer vredesleiders en vredesstrijders opstaan? Mensen zoals u of een Martin Luther King of een Anwar Sadat, die nieuwe en andere mogelijkheden zagen dan alleen maar oorlog voeren?!

Vredesstrijders die andere politici en staatshoofden kunnen inspireren.

Priester Daens, help ons in al onze daden te ijveren voor vrede en vreedzame oplossingen!

Helaas, Adolf Daens, zien we vandaag, bijna 1 week na de verkiezingen, dat uiterst rechts opmars maakt in geheel Europa.

In eerste instantie waren populistische ideeën en antimigratiestandpunten de belangrijkste gemeenschappelijke noemer van deze partijen.

Maar helaas omarmen uiterst rechtse partijen en bewegingen in vrijwel alle EU-lidstaten steeds nadrukkelijker anti-genderstandpunten. Van Zweden tot Griekenland en van Ierland tot Bulgarije verzet uiterst rechts zich in toenemende mate tegen gendergelijkheid, vrouwenrechten en de rechten van transgenders en homoseksuelen.

Deze tendens maakt me bang!

Hitler werd in 1933 ook democratisch verkozen!!!

En iedereen weet wat er nadien gebeurde!

Priester Daens, help ons waakzaam te blijven en te blijven ijveren voor democratie. Want in een democratie is de voltallige bevolking soeverein en is alle autoriteit gebaseerd op de instemming van het volk. Democratie is gebaseerd op het menselijke gelijkheidsideaal,

gebaseerd op de meerderheidsregel, met instemming van de burgers; gebaseerd op vrije en eerlijke verkiezingen; gebaseerd op vrije meningsuitingen, gebaseerd op de bescherming van minderheidsrechten; en met respect voor fundamentele mensenrechten!

DAENSHUIS BESTAAT 20 JAAR

Het vooruitstrevend gezondheidscentrum Daenshuis vierde op 29 september 2023 haar 20-jarig bestaan in aanwezigheid van heel wat prominenten, waaronder minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid Frank Vandenbroucke. Zoals bekend maakt het Priester Daensfonds deel uit van de algemene vergadering van dit Daenshuis.

Toegankelijke zorg voor kwetsbare groepen blijft een hoeksteen van het huis, hoewel er een groeiend besef is van de noodzaak om een evenwichtigere patiëntenpopulatie te creëren. De directie streeft dan ook naar een optimale steun voor patiënten en personeel.

Na 20 jaar staan de zorgverleners voor nieuwe vraagstukken. In een context van een huisartsentekort dienen zorgprioriteiten geherdefinieerd te worden naast een verdere professionalisering, het behouden van een holistische benadering van patiëntenzorg, waarbij naar het geheel wordt gekeken en niet naar de som van de verschillende onderdelen. Daartoe behoort ook zorgpreventie en de uitbreiding van de zorgsubstitutie binnen juridische kaders.

Verdaensen

In dit kader heeft het Daenshuis een uniek concept geïntroduceerd met name “verdaensen”, waarbij men steeds streeft naar de best mogelijke zorg aan al de patiënten zowel curatief als preventief. Men ijvert eveneens naar een betere wettelijke erkenning van wijkgezondheidscentra binnen de eerstelijnszorg. Hierbij hoopt men op een nieuwe wet, die de werking juridisch beter kan omkaderen dan het huidige KB.

De uitdaging voor de toekomst blijkt echter het aantrekken van nieuwe huisartsen en ervaren personeel in een steeds competitievere zorgmarkt. Dit personeel bestaat op dit ogenblik zowel uit artsen als verpleegkundigen, kinesitherapeuten,

maatschappelijke werkers, een bewegingscoach, twee zorgcoördinatoren, een psycholoog, administratief personeel, enz.

Voor de artsen streeft men naar het verlagen van de werkdruk door o.a. het uitbouwen van de zorgcomplementariteit, de begeleiding en ondersteuning van studenten en de artsen zelf, een nieuwe vergaderstructuur door samenwerking en overleg met andere diensten.

Ook binnen het verpleegteam werden maatregelen genomen zoals de introductie van een nieuwe collega, de uitbreiding van het takenpakket en de voortdurende bijscholing en opleiding.

Bij de kinesisten werd een rugschool geïntroduceerd, werden de beweegsessies

uitgebreid naar drie keer per week en de implementatie van een nieuw intakestelsel. In dit kader zorgde de beweegcoach ondermeer voor trainingen voor vrouwen, een training van het centrale deel van het lichaam; een blijf-fit 55+; een start om te wandelen en fietslessen voor volwassenen. In dit kader werd eveneens hard gewerkt aan de individuele begeleiding van patiënten.

Ook het maatschappelijk werk en de psychologen zorgden voor heel wat nieuwe acties. Bij dit alles werd het administratief personeel waaronder de onthaalmedewerkers niet vergeten.

Als gevolg van het acute huisartsentekort heeft het Daenshuis in 2023 versneld en noodgedwongen de overgang gemaakt naar complementaire zorgverlening. Dit betekent het (h)erkennen en optimaal inzetten van de kwaliteiten van medewerkers in een multidisciplinair team om in een gedeelde verantwoordelijkheid een gedeelde visie op zorg om samen met de patiënt kwaliteitsvolle integrale zorg te verlenen.

In het kader van de zorgcomplementariteit werd gewerkt aan verschillende trajecten, ondermeer inzake diabetes, psychisch lijden, infecties, chronische pijn, pre-post operatie, reïsvaccinatie, vereenvoudigen van de administratie voor de artsen, enz.

Cijfers

Het Daenshuis telde afgelopen jaar 3.718 patiënten waarvan 3.659 forfaitpatiënten, wat bijna 300 minder is dan in 2022. De gemiddelde leeftijd van deze patiënten was 28 jaar. Men kan stellen dat de helft mannen en de helft vrouwen zijn, waarvan het merendeel tussen 25 en 65 jaar oud is.

Opvallend is het groot aantal patiënten met een verhoogde tegemoetkoming (namelijk 39,8 %) tegenover slechts 17,7 % binnen de Aalsterse bevolking en 16,5 % tegenover de Vlaamse bevolking.

Het patiënten bestand kent een grote evolutie voornamelijk door verhuizing (56 %) of om een andere reden (overlijden of andere zorgverstrekker).

In 2023 bedroeg het aantal contacten met de patiënten 23.887 waarvan 21.347 in het Daenshuis zelf.

Tot slot zij vermeld dat 2024 opnieuw voor heel wat uitdagingen en obstakels zorgt aangezien het zorglandschap voortdurend in ontwikkeling is. Het tekort aan artsen blijft een alomtegenwoordig probleem en het waarborgen van kwaliteitsvolle zorg en continuïteit is van essentieel belang.

HET WOESTE JUBILEUM IN AALST OP 18 JUNI 1899: EEN FEEST OF EEN AFGANG.

De zaak Borreman voor het Hof van Beroep

Bij de opening van deze zaak ziet het openbaar ministerie af van vervolging van 11 van de 19 betichten. De burgerlijke partij vraagt de veroordeling van alle resterende betichten en een schadevergoeding van 50.000 fr. Ze steunen zich daarbij op het verslag van drie expert-geneesheren Eeman, Gevaert en Broeckaert, allen uit Gent, die daartoe door het hof werden aangesteld. Noteren we hierbij dat de diagnose onder hypnose werd gesteld (dit was de eerste keer dat deze techniek door justitie werd aanvaard). Borreman zelf was niet gerust in deze manier van onderzoek en hij gaf voor alle zekerheid slechts toestemming tot dit soort onderzoek op voorwaarde dat ook zijn behandelende geneesheer aanwezig zou

Hoe troostend voor ons, Katholieken, dergelijke harten, dergelijke helden in onze rangen te tellen! Mochten onze Vrienden, met moed de dagen van ballingschap doorbrengen! In Aalst kloppen, duizende harten van warme verkleefdheid en bewondering!

In Aalst wordt U bij uwe invrijheidstelling een ZEGETOCHT bereidt, eene betooging waarin het heilgezag der verlossing, de liberalen als een doodvonnis in de ooren zal klinken!

Goede Vrienden, schept moed!

In de beproefing wordt men sterk!

DE VOLKSSTEM roept de onschuldige partijgenooten goeden moed toe en een spoedig weerzien!

Dan zal het feest zijn in Aalst!

Het gerucht loopt, dat M. F. Verloes, derde veroordeelde, insgelijks binnen eenige dagen zal aangehouden worden!

zijn. Voor de burgerlijke partij zijn de advocaten: Galle, Verbrugghen en Mechelynck. De verdediging doet een beroep op een reeks bekende pleitbezorgers: de katholieke volksvertegenwoordigers Van Cleemputte, Bethune, Bergerem (oud-minister van Justitie) en de katholieke senator Leger.

Na de pleidooien heeft het Hof van Beroep slechts een kort beraad nodig om begin januari 1902 tot de volgende uitspraak te komen: slechts drie verdachten (Verloes, Van Branteghem en Van Eetvelde) krijgen een veroordeling. Deze beperkt zich tot een schadeloosstelling van 10.000 fr. per persoon. Bijkomend punt is dat bij niet-betaling binnen een termijn van 6 maand, deze gaat resulteren in een effectieve gevangenisstraf van 4 maand.

Wanneer Borreman eind april 1902 nog steeds geen schadeloosstelling heeft ontvangen van de 3 veroordeelden, legt hij hieromtrent klacht neer bij de desbetreffende instanties. Deurwaarder Van Muylem wordt gelast met de dagvaarding en de arrestatie van de betichten, die nog niet zijn overgegaan tot de betaling van de schadeloosstelling. Begin mei wordt Richard Van Eetvelde, pasteibakker in de Lange Zoutstraat, aangemaand om zich op 11 mei 1901 vóór 18u aan te melden in de gevangenis van Dendermonde. De Katholieke Jonge Wacht wordt hiervan op de hoogte gesteld en deze organiseren een stoet, die de betichte naar het station gaat begeleiden. Van Eetvelde was uitgedost alsof hij een onderscheiding van de koning in ontvangst moest nemen: volledig in het zwart gekleed, met redingote, witten krawat en hoogen zijden hoed. Hij wordt op de Grote Markt door een grote menigte katholieken opgewacht, waar hij plaats neemt in een open rijtuig, met twee paarden bESPannen en voorzien van hagelwitte tomen, dat hem naar het station gaat brengen. Aan het station wordt hij opgewacht door burgemeester Gheeraerds en de bevelhebber van het Pompierkorps, De Paepe. Van Muylem vraagt aan Van Eetvelde of hij de schadeloosstelling wil betalen, waarop deze categorisch Neen antwoordt. De deurwaarder is verplicht de wet te volgen en beveelt de aanhouding van de beschuldigde.

Een tweede beschuldigde Ernest Van Branteghem bevindt zich tussen de menigte op het Stationsplein en totaal onverwacht wendt de deurwaarder zich ook tot hem. Wanneer deze ook een weigerachtig antwoord geeft in verband met de betaling van de schadeloosstelling, wordt ook hij aangehouden en ter beschikking gesteld van de aanwezige gendarmerie. Zo, twee vliegen in één klap. Beide mannen worden begeleid door de gendarmerie op de trein

naar Dendermonde gezet. Rond 16u30 worden beiden in Dendermonde de gevangenis binnengeleid, onder luid gejoel van de aanwezige massa en onder de kreten Leve Woeste, Leve de Jonge Wachten.

Beiden zijn amper opgesloten of de Katholieke Jonge Wacht organiseert in Aalst een inschrijving om de boete van 10.000 fr./pp binnen te halen. Dit gebeurt in een mum van tijd en amper 14 dagen nadat ze werden opgesloten, kunnen Van Branteghem en Van Eetvelde reeds de gevangenis verlaten. Bij hun terugkomst in Aalst worden ze aan het station afgehaald en in een open rijtuig doorheen de stad gevoerd. De stoet wordt echter door tegenbetogers lastig gevallen en in de valavond gaat dat zelfs leiden tot een kleine schermutseling waarbij wel een paar lichtgewonden vallen. De politie heeft het geraadzaam gevonden om niet tussenbeide te komen.

Als klap op de vuurpijl, om klaarblijkelijk hun politieke tegenstrevers nog verder uit te dagen, wordt er de daaropvolgende zondag een mis opgedragen voor de drie ex-gevangenen. Eén van hen draagt zelfs het vaandel van één van de katholieke verenigingen. De kartel-kranten halen deze gebeurtenissen aan om het katholieke bestuur te hekelen, terwijl de katholieke kranten hun helden gaan bewieroken.

Besluit: FakeNews avant-la-lettre.

De Woeste feesten geven een zeer goed beeld hoe de pers, zowel regionaal als nationaal, inspeelt op een gebeuren, zelfs al heeft dit plaats in een provinciestad. Het is vooral de grote tegenstelling die heerst tussen de katholieke vleugel, waarbij de conservatieve katholieken geleid worden door Woeste en regelrecht tegenover de Kristen democraten van de gebroeders Daens staan.

Deze laatste, de Daensisten, hebben tijdelijk een kartel gevormd met liberalen en socialisten, teneinde de macht van de conservatieven te breken. Wanneer deze conservatieven besluiten om hun grootste en hevigste vertegenwoordiger in het parlement Karel Woeste dan nog in Aalst, het centrum van hun grote uitdager pastoor Daens, te gaan huldigen, kan dit niet anders dan tot ongeregelde heden leiden.

De pers kan zich uitleven bij het relaas over deze feesten en schrijft er lustig op los, daarbij de stelregels een leugentje om bestwil kan geen kwaad en het is maar hoe je het bekijkt hoog in het vaandel houdend.

Afbeelding uit L.P. Boon Pieter Daens (spotprent op Woeste, nog gauw uitgegeven door de oppositie, maar zonder vermelding van drukker of uitgever)

Programma der feesten

om 10 uren	Inhuldiging van den Jubilaris aan het Slachthuis (Verkenslot)
om 12 uren	Dejeuner à la fourchette. Elk zijn saucies op een teljoor
om 3 uren	Groote Cortege van de Vereenigde Groene Koppen onder de bescherming van de Gendarmen en de Overheden
om 5 uren	Conferencie van den Jubilaris over het nut der verkens en het snijden der Arrondissemementen Systeme anti Père-Boom
om 6 uren	Groot Banket en Smoelvullerij: Saucies, saucies en Wo-ste kop
om 8 uren	Prachtige Verlichting : 7 vetpottokes en 9 lampions op de Groote Markt
om 9 uren	Uitkomst van de Smoelvullers aan den balcon. Charel deelt saucies uit aan al de kiezers. NB In een saucies is ingesloten de commande van de Buizen voor de toekomstende Kiezing
om 9 1/2 uren	Charel is zat. Algemeen gelach en laatste zeeverij. De Jubilaris omhelst de gendarmen zijnen beste vrienden
om 10 uren	Fakkeltocht en ketelmuziek. Plechtige intrede van Sauciesseman in zijn bed.

R. I. P.

De feesten hebben wellicht niet volledig de verwachtingen gehaald, die men vanuit conservatief standpunt verwachtte. Daarom heeft de katholieke pers zijn beste beentje naar voor gezet om de feesten als supergeslaagd te beschrijven en Woeste naar voor te brengen als een boegbeeld voor de conservatieve partij.

De feesten zijn zeker niet zo negatief uitgevallen zoals men ze, hoofdzakelijk in de liberale pers, heeft naar voor gebracht. Dat er haast geen enthousiasme was, is zeker bij het haar getrokken. Dat Woeste uitgescholden is geweest zal zeker deels waar zijn maar wellicht niet in die mate zoals het door deze pers werd meegedeeld. Er zijn zeker onlusten geweest, het voorval Borreman is er het grootste bewijs van, maar we mogen niet vergeten dat de tegenstelling Woeste/Daens hier in Aalst zeer levendig aanwezig was, met daarnaast een steeds groeiend socialisme onder de impuls van voornamelijk Edward Anseele.

Een goed voorbeeld is het aantal manifestanten dat in de diverse kranten wordt weergegeven. De Conservatieve houden het bij 10.000, de liberale bij exact 1640 of 2633 als men er de muziekkorpsen bijtelt. Deze laatste cijfers werden nauwkeurig geteld door verschillende democratische besturen.

D'Herdt Dany °Aalst, 1951

Aalstenaar, kroniekschrijver en medewerker van VVAK (Vereniging voor Aalsters Kultuurschoon) Werkte mee aan driedelige brochure - het Ezelsplein, een verheven buurt, dit in samenwerking met dienst Archief stad Aalst. De Kapucijnen in Aalst, vanaf de stichting van het klooster (1614) tot de uitdrijving (1797), uitgave i.s.m. Dirk Martenscomité Alostville, de Aalsterse droom in Congo Vrijstaat, 2019, uitgave; Flying Pencil In tijdschrift Land Van Aalst, bijdrage o.m. Judocus Ludovicus D'herdt, aalsterse drukker 1737-1802, en Hector Miserez, vergeten Aalstenaar. Het Woeste Jubileum in Aalst op 18 juni 1899: een feest of een afgang

Bronnen

KBR – Belgicapress – krantenarchief periode juni 1899 – mei 1902
Stadsarchief Aalst – digitaal krantenarchief – aalst.courant.nu – periode mei 1899 – mei 1902

Illustraties

kranten: La Petit Blue du Matin en La Reforme van 19 juni 1899
Het Laatste Nieuws van 16 juni 1899
De Volksstem van 17 juni 1899, 12 april 1902
postkaarten: verzameling Patrick Van De Velde en D'Herdt Dany

NEGENDE DAENSMOMENT : HEUGLIJK EN VERSTILD

Zondag 23 juni. Daar is de zon. Eindelijk!

Kiezen de mensen voor ons poëtisch-muzikaal moment of voor een wandeling en een terrasje? We zijn hoopvol, maar weten dat het een dubbeltje op zijn kant kan zijn.

Gelukkig zijn ze met velen, de toehoorders die naar Sint-Annakerk komen. De sfeer is er, de verwachtingen ook, de verbeelding, maar vooral de musici, de koren en de voordragers die intussen vrienden zijn geworden. Want ze zijn altijd spontaan bereidwillig en voor zichzelfeeisend. En niets is hun te veel.

Het programma volledig doorlopen zou te complex en te wijdlopijg zijn. Daarom beperken we ons tot enkele verrassingen. Zoals onze jonge Milan Vermeiren die op een natuurlijke wijze Van Ostaijens *"Marc groet 's morgens de dingen"* brengt en bij het weggaan stilletjes mompelt: *"Dag, priester Daens"*. Zoals de expressieve vertolking en het coloriet van de diverse stemmen in de poëzie. En in de muziek is er de betovering van gitaar en luit, van het *"Come again"* van de semper dolens of altijd treurende John Dowland. Of het mannenkoor Kratzfuss met het tedere

slaaplied *"Kuss; kuss, kallike"* of *"Slaap, slaap, kindje"* van één van de belangrijkste heden-daagse componisten, de Est, Arvo Pärt. Of de aanwezigheid van onze troubadour Jan en een paar kleinoden van Kristiaan Van Ingelgem. Als orgelpunt, de samenzang ingeleid door het koor *"Ad Rosam"*, van een Zwitsers volkswijsje en afgesloten in canonvorm door alle aanwezigen.

En toch nog een bijzonder woord van dank voor André De Cock voor zijn Bachkoraal als leidraad en voor Wido Uvin, duizendpoot en stut.

AGENDA

HERDENKING EN BLOEMENHULDE AAN HET GRAF VAN ADOLF EN PIETER DAENS

Aalst, begraafplaats, vrijdag 1 november 2024

Samenkomst aan de ingang van de stedelijke begraafplaats van Aalst om 9.45 uur,
optocht naar het graf om 10 uur

EXPO - MENSEN VAN BIJ ONS

Tentoonstelling 5 tot 20 oktober 2024

Zaterdag 5 oktober 2024 om 19 uur. Deuren om 18 uur.

Finissage op zondag 20 oktober om 14 uur

Kapel van Emmaüs (Louis D'Haeseleerstraat 17 Aalst)

DAENS EXPO - NIEUWE DAENSOPSTELLING

Dinsdag tot vrijdag van 13 uur tot 17 uur, zaterdag en zondag van 14 uur tot 18 uur

't Gasthuys – Stedelijk Museum Aalst

Blij om
jouw bank te
mogen zijn

Argenta Derieuw

Leopoldlaan 170/2 - Aalst

